

ВСА – виробнича ставка амортизації;

Оз – загальний обсяг продукції, який підприємство очікує виробити.

Виробничий метод пов'язує суму нарахованої амортизації з інтенсивністю використання об'єкта основних засобів: чим інтенсивніше робота - тим більша сума амортизації.

Таким чином, можна зробити висновок, що у процесі реформування бухгалтерського обліку вітчизняні підприємства мають можливість формувати власну амортизаційну політику, що сприятиме прискоренню оновлення основних засобів та враховувати всі фактори, пов'язані з експлуатацією об'єктів основних засобів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 “Основні засоби” затверджене наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://buhgalter911.com/Res/PSBO/PSBO7.aspx>
2. Голов С. Дискусійні аспекти амортизації / Сергій Голов // Бухгалтерський облік і аудит. - 2005. - № 5. - с. 3-8.
3. Кундеус О.М. Нарахування амортизації згідно нового Податкового кодексу України / О.М. Кундеус // Всеукраїнський науково – виробничий журнал “Інноваційна економіка”. – 2011. - №7 (26). с. 120-127.
4. Методи амортизації основних засобів: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://poglyad.com/page-amortization>
5. Михайлова М.М. Роль амортизації у процесі відтворення основних засобів / М.М. Михайлова // Облік та звітність. – 2010. № 2. с. 85 – 87.

**Чернецький Володимир Володимирович, магістрант,
Король Володимир Степанович, к.е.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

ПРИНЦИПИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ

Фінансовий контролінг – це система управління, спрямована на визначення майбутньої фінансової стабільності підприємства і шляхів її досягнення. Завданням фінансового контролінгу є організація управління фінансовими процесами на такому рівні, щоб унеможливити помилки, відхилення і прорахунки в оперативній діяльності та в стратегічній перспективі [1, с.199]. Адаптовуючи розуміння контролінгу до макрорівня, зазначимо, що фінансовий контролінг є підсистемою контролінгу і його основною метою є забезпечення за допомогою фінансових інструментів фінансової рівноваги у господарській діяльності держави. З використанням фінансового контролінгу складають плани щодо показників ліквідності, прийняття управлінських рішень, фінансування проектів і планування бюджетів, які у подальшому порівнюють з реальними показниками [2, с.94].

Основними принципами сучасної теорії контролінгу, побудованими на основі огляду новітніх наукових досліджень з нашою адаптацією до макрорівня, виступають:

1.Пріоритет ефективності соціально-економічного розвитку над зростанням обсягу діяльності, тобто обсяги ВВП, випуску промислової продукції, кількість банківських установ, розміри кредитів, баланси рахунків є другорядними порівняно з ефективністю роботи економіки загалом та окремих її сфер.

2.Нарощування обсягів конкретних показників є обґрунтованим лише у разі збереження фактичного рівня ефективності чи його зростання.

3.Заходи щодо забезпечення економічного зростання загалом та за окремими макроекономічними показниками повинні враховувати допустимий для конкретних умов функціонування рівень ризику.

Важливість фінансової політики у життєдіяльності держави зумовлена необхідністю уникнення фінансових дисбалансів у реальному секторі економіки, зниженні темпів інфляції, забезпеченні сталого економічного розвитку та стійкості фінансової системи. За допомогою фінансового контролінгу забезпечується дотримання порядку прийняття управлінських рішень щодо напрямів такої політики та їх реалізації. Успішне фінансове становище держави залежить від стратегічної спрямованості і ефективності оперативного управління. Для цього потрібно спрямувати курс на визначення основних довгострокових цілей та завдань з боку держави, прийняти курс дій і розподілу ресурсів, необхідних для досягнення поставлених цілей. Фінансовий контролінг орієнтується на функціональну підтримку фінансового менеджменту, що визначає його зміст та основні завдання. Фінансові проблеми суб'єктів господарювання часто зумовлені відсутністю чітких стратегічних цілей розвитку з боку держави. Як наслідок, виникають труднощі з визначенням потреби в капіталі та інших видах ресурсів, кошти заморожуються в неліквідних запасах, дебіторській заборгованості, окремі сектори діяльності виявляються збитковими тощо.

Таким чином, фінансовий контролінг існує для забезпечення життєздатності підприємства в довгостроковому періоді. Фінансовий контролінг виступає контролюючою системою, яка забезпечує концентрацію контрольних дій за основними напрямками фінансів у діяльності суб'єктів господарювання, своєчасно виявляє відхилення фактичних від планових показників та чинників, що зумовили ці відхилення, і приймає управлінські рішення з нормалізації процесу управління фінансами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Партин Г.О. Види та місце фінансового контролінгу на підприємстві / Г.О. Партин, Я.В. Масвська // Науковий вісник НЛТУ України. – 2009. – Вип. 19.6. – С.199-202*
2. *Пушкар М.С. Тенденції та закономірності розвитку бухгалтерського обліку в Україні (теоретико-методологічні аспекти): Монографія / Пушкар М.С. – Тернопіль: Економічна думка, 1999. – 423 с.*
3. *Собкова Н.Д. Концептуальні ознаки контролінгу у фінансовій системі України //Формування ринкової економіки : зб. наук. праць. Спец.-вип., присвяч. Міжнар. наук.-практ.конф. “Контролінг у бізнесі: теорія і практика” / Собкова Н. Д.. – К. : Вид-во КНЕУ, 2008. – 512 с*